

DECIZIE

03 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând recursul declarat de Tatiana Nedelcu și Ilie Nedelcu,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Tatiana Nedelcu,
Ilie Nedelcu, Denis Nedelcu și Ilia Nedelcu împotriva Elenei Andon-Branașco cu
privire la declararea succesorului nedemn,

împotriva încheierii din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
restituit apelul declarat de Tatiana Nedelcu și Ilie Nedelcu ca fiind depus în afara
termenului legal,

c o n s t a t ă :

La 07 iulie 2017, Tatiana Nedelcu, Ilie Nedelcu, Denis Nedelcu și Ilia Nedelcu
s-au adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Andon-Branașco cu
privire la declararea succesorului nedemn.

Prin hotărârea din 05 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,
cererea de chemare în judecată înaintată de Tatiana Nedelcu, Ilie Nedelcu, Denis
Nedelcu și Ilia Nedelcu s-au adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva
Elenei Andon-Branașco cu privire la declararea succesorului nedemn, a fost respinsă
ca fiind neîntemeiată.

La 13 decembrie 2018, apelanții Tatiana Nedelcu și Ilie Nedelcu au declarat apel
nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului și
casarea hotărârii contestate.

Prin încheierea din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a restituit apelul
declarat de Tatiana Nedelcu și Ilie Nedelcu ca fiind depus în afara termenului legal.

La 17 mai 2019, Tatiana Nedelcu și Ilie Nedelcu au declarat recurs împotriva
încheierii din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului și-au exprimat dezacordul cu acțiunile primei instanțe și
ale instanței de apel în raport cu ei, precum și dezacordul cu soluțiile instanțelor de
judecată din țară pe marginea altor litigii pe care le-au avut spre examinare.
Totodată, au reiterat poziția lor cu referire la fondul prezentului litigiu.

Studiind materialele dosarului în raport cu cele invocate în recurs și prevederile legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Tatiana Nedelcu și Ilie Nedelcu urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

În conformitate cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Potrivit materialelor cauzei, încheierea privind restituirea cererii de apel a fost pronunțată de Curtea de Apel Chișinău la 14 mai 2019, fiind expedită participanților la proces la 20 mai 2019 (f.d. 140, vol. II). Astfel, ținând cont de faptul că cererea de recurs a fost înregistrată la 17 mai 2019, adică înainte de expedierea încheierii în adresa recurenților, Colegiul consideră că cererea de recurs a fost depusă în termen.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 428 din Codul de procedură civilă, decizia instanței de recurs, emisă după examinarea recursului împotriva încheierii, rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii. Copia deciziei se remite părților în termen de 5 zile de la data emiterii.

În speță, se constată că, prin încheierea din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a restituit apelul declarat de Tatiana Nedelcu și Ilie Nedelcu ca fiind depus în afara termenului legal. În motivarea acestei soluții, instanța de apel a reținut încălcarea termenului de declarare a apelului, precum și lipsa din partea apelanților a solicitării cu privire la repunerea în termen.

Potrivit materialelor cauzei, dispozitivul hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțat la 05 noiembrie 2018, respectiv, termenul de declarare a apelului urmează a fi calculat din momentul respectiv. Or, potrivit prevederilor art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Totuși, cererea de apel a fost depusă de către Tatiana Nedelcu și Ilie Nedelcu la 13 decembrie 2018, ultima zi în care puteau să își exercite acest drept în termen fiind ziua de 05 decembrie 2018. Totodată, potrivit cererii de apel menționate, apelanții nu au solicitat instanței de apel repunerea în termenul de declarare a apelului și nu au motivat omiterea acestuia.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 116 alin. (1), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat

din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Mai mult, dispozițiile art. 362 alin. (3) din Codul de procedură civilă constituie o garanție a dreptului de apărare, legiuitorul urmărind ca persoanele, care din motive întemeiate au omis termenul de apel, pot fi repuse de către instanța de apel, în baza cererii. Totodată, repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Este de menționat că, legislația procedurală de rând cu stabilirea anumitor drepturi procedurale participanților la proces, instituie și obligația părților de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale, în scopul contracarării oricăror abuzuri de drepturi, la caz, crearea unei concluzii false de prelungire a termenului de depunere a apelului motivat. Respectiv, reînnoirea acestui termen pe motive, care nu au putere de convingere, poate fi contrară principiului securității raporturilor juridice.

Potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Articolul 6 par. (1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile. În acest sens, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 par. (1) al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Din această perspectivă, instanța de recurs concluzionează că, recursul declarat de Tatiana Nedelcu și Ilie Nedelcu împotriva încheierii din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a restituit apelul declarat de Tatiana Nedelcu și Ilie Nedelcu ca fiind depus în afara termenului legal, este neîntemeiat, iar actul de discreție al instanței de apel urmează a fi menținut de către instanța de recurs.

Luând în considerație cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Tatiana Nedelcu și Ilie Nedelcu.

Se menține încheierea din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Tatiana Nedelcu, Ilie Nedelcu, Denis Nedelcu și Ilia Nedelcu împotriva Elenei Andon-Brașco cu privire la declararea succesorului nedemn.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu,

Dumitru Mardari,

Svetlana Filincova